Міністерство освіти і науки України
Білоцерківський національний аграрний університет
University of Debrecen, Hungary
Wyższa Szkoła Gospodarki, Bydgoszcz, Poland
Гомельскі Дзяржаўны Універсітэт ім. Ф. Скарыны, г. Гомель, Беларусь
Інститут Конфуція Київського національного університету ім. Т. Шевченка
Федерація обмінів «Франція-Україна»
Університет Савойя Монблан (Франція)
Криворізький державний педагогічний університет
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний університет харчових технологій
Міжнародна перекладацька компанія Translatel

М А Т Е Р І А Л И

ІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ, ПРАВОВИЙ ТА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»

(електронне видання)

25-26 березня 2021 року

Біла Церква – 2021

УДК 378.018.556(477):80:34:159.9

Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти: матеріали II Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції, 25-26 березня 2021 року. Біла Церква: БНАУ. 130 с.

Редакційна колегія:

Олена Шуст, д-р екон. наук;
Віталій Новак, д-р біол. наук;
Ольга Варченко, д-р екон. наук;
Валентина Борщовецька, канд. пед. наук;
Bozzay Réka, PhD;
Péter Csatár, PhD;
Олена Цвид-Гром, канд. філол. наук;
Вікторія Ігнатенко, канд. пед. наук;
Marzena Sobczak-Michałowska, prof. ;
Magdalena Bergmann dr.;
Marek Bogusz;
Kashuba Svitlana, prof.;
Thomas Gronier;
Віталій Дворак, канд. пед. наук;
Олена Олешко, канд. с.-г. наук.

Збірник містить матеріали учасників Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції «Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти», що присвячені висвітленню широкого кола питань, які стосуються інтернаціоналізації вищої освіти.

Автори несуть відповідальність за достовірність фактів, цитат, посилань на літературні джерела та вживання власних імен.

https://science.btsau.edu.ua/

БНАУ, 2021

Білоус Р.С., Настіна О.І. Правові проблеми здійснення права власності на землю територіальних громад..... **106**
Ломакіна І.Ю. Підготовка кадрів – як просування і підвищення добробуту держави..... **107**
Самойлович А.А. Актуальність інтернаціоналізації юридичної освіти..... **108**
Сокиринська О.А. Зміст поняття «умисного вбивствв» в категорії військових злочинів у міжнародному гуманітарному праві..... **111**

Секція 5. Дистанційна освіта: виклики сьогодення

Майєр Н.В. Методи формування тестової компетентності майбутніх вчителів іноземних мов і культури в умовах дистанційного навчання..... **113**
Мельник Л.М., **Грек І.М.** Дистанційне навчання як мотиватор самоорганізації та самоосвіти..... **114**
Рейда О.А. Самостійна робота студентів з курсу іноземної мови в рамках дистанційної освіти..... **115**
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. До проблем емоційного вигорання викладача в умовах змішаного навчання..... **117**
Бровко Н.І., Сімакова С.І. Особливості формування правових компетентностей юриста в умовах дистанційного навчання..... **120**
Носенко М.М., Боньковська С.Г. Особливості формування іншомовної комунікативної компетенції в говорінні в умовах дистанційного навчання..... **122**
Ордіна Л.Л. Історико-стильовий підхід як дійовий чинник пізнання українського мистецтва в закладах вищої освіти з використанням хмарної платформи Zoom..... **124**
Єрко А.І. Сучасні технології викладання китайської мови та організація середовища дистанційного навчання з носіями мови в умовах карантинних обмежень..... **125**
Борисова Н.В., Кочуєва З.А., Мельник К.В. Розробка уніфікованої програмної навчальної оболонки кафедри для здійснення дистанційного навчання студентів..... **127**

господарства, з перших місць в світі з'їхала на 50-70-е. Інвестуючи у різні сфери виробництва, намагаючись приблизитися до світових показників, держава практично не приділяє уваги головному фактору розвитку економіки – кадровому потенціалу.

Наукою доведено і практикою підтверджено, що активна політика держави, орієнтована на досягнення соціально-економічного прогресу, є основою розвитку економіки. Її реалізація залежить від багатьох факторів, серед яких пріоритетне значення мають наявність науково-технологічної, матеріально-технічної бази, досить розвиненої інфраструктури і головне - кваліфікованих кадрів, здатних до подальшого вдосконалення професійної майстерності відповідно до потреб в обмеженому за тривалістю періоді часу. Крім того, для досягнення соціально значущих результатів реалізації промислової політики важливе значення має стратегія соціально-економічного розвитку та можливості використання виробництвом результатів сучасних наукових розробок, які багато в чому визначаються забезпеченістю кадрами, їх компетентністю і зацікавленістю. У сучасній постіндустріальній економіці, що переходить в інформаційну стадію (коли на перший план висуваються виробництво знань, їх накопичення, переробка і розподіл за допомогою електронних носіїв та комп'ютерних мереж, коли не робітник у верстата або у конвеєра, а науковець і програміст все більше стають драйверами сучасного економічного життя), саме людські ресурси і їх інтелектуальний потенціал перетворюються в головний ресурс сучасного розвитку.

Отже, інвестиції в ці ресурси, в «людський капітал», перш за все з боку держави, виступають в якості не тільки пріоритетних, але і найбільш ефективних. Це вже давно зрозуміли в багатьох розвинених країнах, причому, як на макро-, так і на мікроекономічному рівні. Держави витрачають на систему освіти все більше коштів; в рамках окремих компаній і фірм організовуються навчання і перенавчання, а все частіше й планомірна система безперервного (зі своїми етапами і завданнями) навчання всього персоналу, який тим самим знаходить перспективи службового просування і підвищення добробуту.

Для нашої країни залишається багато невирішених завдань, в цілому можна констатувати, що в державних вузах економічного і управлінського профілю змістовна сторона освітнього процесу змінилася досить істотно. Освоєно нові світоглядні та теоретико-методологічні основи навчальних планів.

УДК 378

САМОЙЛОВИЧА.А., ст.викладач кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

АКТУАЛЬНІСТЬ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У даних тезах приділено увагу меті та значенню реформування вищої юридичної освіти у напрямку її інтернаціоналізації. Відзначено, що інтернаціоналізація вищої освіти в Україні має історичне підґрунтя та причини, які на це спонукають.

Ключові слова: вища освіта, інтернаціоналізація, міжнародний досвід, реформування, юридична освіта.

Ефективне реформування правової освіти, визначення її головних завдань та пріоритетів у майбутньому буду сприяти дієвій побудові демократичної країни, правової та соціальної держави. Тому правова освіта є інструментом позитивного виховного впливу, який формує правову культуру, свідомість громадян України та осіб, які в ній постійно проживають.

Професія юриста в усі часи є актуальною, притягує свою увагу випускників загальноосвітніх шкіл, а також осіб, які мають інший фах та бажають додатково отримати юридичну освіту. Спеціальність «Право» сприяє опануванню таких професій як адвокат, нотаріус, прокурор, суддя та працевлаштуванню в системі МВС, СБУ тощо.

Мета юридичної освіти – формування компетентностей, необхідних для розуміння природи і функцій права, змісту теоретичних засад (доктрин), принципів і основних юридичних інститутів, застосування права, а також меж юридичного регулювання різних суспільних відносин. Здобувачі юридичної освіти повинні бути готові до захисту прав людини та основоположних свобод, утвердження верховенства права, будучи відданими принципам людської та професійної гідності, справедливості, рівності, неупередженості, незалежності, співпереживання та дотримання високих етичних стандартів [3].

Кравчук М.В. зауважує, що встановлені високих вимог до вітчизняної юридичної освіти та окреслені основних напрямів її реформування та стандартизації слід врахувати, що в умовах розбудови незалежної, правової держави вона досягла достатньо високих параметрів, виробила позитивні тенденції. З підвищенням значення права у житті суспільства суттєво розширились межі правової діяльності у сферах державного будівництва, економіки, забезпечення суспільного порядку тощо, а відтак значно зріс престиж юридичної професії, роль правників у суспільстві Водночас не всі випускники юридичних вузів сьогодні працевлаштовуються за спеціальністю, хоча вони конкурентоспроможні й можуть самі створити власне робоче місце [2, с. 162].

Інтеграція України до Європейської спільноти стимулює поштовх до реформ у системі вищої освіти за міжнародними зобов'язаннями та відповідно до стратегічного розвитку державних інститутів у сфері освіти. Тому, перебування України у Європейському просторі потребує ефективної співпраці внутрішньодержавної системи вищої освіти, а отже її інтернаціоналізацію.

Це не тільки вимоги сьогодення. А Україна знає факти інтернаціоналізації вищої освіти у минулому. Так, традиції інтернаціоналізації української освіти беруть початок ще з часів XV–XVI ст. У цей період Україна за рівнем культурного розвитку та освіти перебувала в загальноєвропейському середовищі. Багато українців здобували освіту в Європі, а перші вищі навчальні заклади в самій Україні – Острозька та Києво-Могилянська академії – навчальними планами були схожі на провідні західноєвропейські університети (Краківський, Празький, Болонський та інших) [4, с. 157].

Серед наявних причин, які потребують інтернаціоналізації юридичної освіти в Україні являються задоволення потреб практичної діяльності у сфері юриспруденції, а також сприяти якісній практичній підготовці юристів, що буде сприяти дотриманню всіх конституційних принципів справ та свобод людини і громадянина, захисту прав юридичних осіб, уникненню свавілля з боку посадових осіб органів виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Заслуговує на увагу думка Частника О.С., який зазначає, що в західних університетах процес інтернаціоналізації розглядається не тільки як пріоритетний, а як і

один із складників місії університету. Ці питання вбачаються не менш актуальними і для нашої вищої школи. Інтернаціоналізація, як процес міжнародної орієнтації вузів, має в своїй основі три елементи: наявність міжнародного компоненту у змісті навчальних планів та програм, міжнародна мобільність студентів та професорів, наявність програм технічного співробітництва та взаємодопомоги. Міжнародна освіта має включати в себе не тільки відповідні навчальні плани і програми, міжнародні обміни студентами і викладачами, спільні програми з місцевими громадами, перепідготовку кадрів та широкий спектр адміністративних послуг, а й демонструвати певну прихильність до ідеї глобального світогляду. Вважається, що міжнародна освіта – це набір різнопланових заходів, програм і послуг, які проходять в рамках курсів за міжнародними напрямками, міжнародних академічних обмінів і технічного співробітництва [6, с. 289].

Стимулами розвитку інтернаціоналізації вищої освіти для України, можна виділити: – академічні (розширення доступу до вищої освіти, підвищення якості вищої освіти; міжнародне визнання і покращення позицій в міжнародних рейтингах, створення і впровадження знань); – економічні (короткостроковий економічний ефект від прямих витрат іноземних студентів, підготовка кваліфікованої робочої сили з навичками у сфері міжнародної співпраці, умови для довгострокового економічного розвитку); – політичні (розвиток публічної демократії, міжнародна співпраця); – соціально-культурні (об'єднання провідних науковців для вирішення глобальних проблем та досягнення сталого розвитку, підвищення рівня міжнародної комунікації, підвищення толерантності у суспільстві) [5, с. 108].

Таким чином, враховуючи вищевикладене підтримуємо думку Гуменюк Т.І., згідно якої дослідження питань інтернаціоналізації юридичної освіти базується на: 1) гуманізації, утвердженні моральних та професійних компетенцій правника; 2) потребі у визначенні уніфікованих стандартів у сфері вищої юридичної освіти; 3) поєднанні європейських та національних підходів у підготовці правників; 4) першочерговому урахування потреб практики та подальшому посиленні практичної підготовки фахівця в галузі права; 5) поєднанні зусиль державних та самоврядних професійних органів під час визначення стандартів, за якими повинна надалі здійснюватися підготовка юристів [1, с. 21].

Список використаних джерел

1. Гуменюк Т.І. Інтеграція основних тенденцій європейської юридичної освіти в Україні / Т. І. Гуменюк // Право і суспільство. — 2018. — № 3, ч. 2. — С. 16-21.

2. Кравчук М.В. Основні напрями реформування та стандартизації вищої юридичної освіти / М.В. Кравчук. Порівняльно правові дослідження. – № 1. – 2009. – С. 161-167.

3. Проект концепції юридичної освіти. – Електронний ресурс: https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/koncepciya-vdoskonalennya-pravnichoyi-yuridichnoyi-osviti-dlya-fahovoyi-pidgotovki-pravnika

4. Сбруєва А. Інтернаціоналізація вищої освіти: сутність поняття та системні зміни парадигми / А. Сбруєва // Педагогічні науки. – Суми : СумДПУ, 2001. – С. 157-167.

5. Семенець Ю. О. Інтернаціоналізація вищої освіти: у пошуку перспектив вдосконалення стратегії провідних українських ВНЗ / Ю. О. Семенець // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарства. - 2017. - Вип. 14(2). - С. 108-113.

6. Частник О. С. Інтернаціоналізація вищої юридичної освіти / О. С. Частник // Іноземні мови у вищій освіті: лінгвістичні, психолого-педагогічні та методичні перспективи : матеріали III Всеукр. наук.-практ. конф., 15 листоп. 2016 р. – Харків, 2016. – С. 287-290.